

גליון מס' 70

ב"ה ערב שבת קודש פרשת יתרו

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

הרגש הוא שיחזור חסידות בעל פה וברבים דוקא!

כדי שיוכל לחזור אותו ברבים כו'. ועל דרך זה מובן בנוגע לעבודת כל אחד ואחד שצריך לשנות טבעו ורגילותו כו'. דהנה, ישנם כאלו שקשה להם לחזור מאמר חסידות בעל פה, ולאידך ישנם כאלו שאינם צריכים להתייגע על זה כלל וכלל, ועד שיכולים לעשות זאת באופן ד"מעשה קוף בעלמא! וזה נעשה כבר מנהג ישן! הנה גם הם צריכים לשנות רגילותם כו'. מסופר אודות החוזר של אדמו"ר האמצעי שהיה חוזר את המאמרי חסידות בתכלית הדיוק כו', ועד שכאשר אדמו"ר האמצעי היה משתעל באמצע אמירת המאמר היה החוזר חוזר את המאמר עם השיעול כו'! אבל בנוגע למדובר לעיל אינו נוגע לחזור בתכלית הדיוק (גם עם השיעול כו'), אלא העיקר הוא לחזור על המאמר עצמו, בין אם המאמר הוא ב'קופיר' או בדפוס וכו', ולחזור זאת ברבים כו'.

(שיחות קודש תשמ"א חלק ד' עמ' יט)

לפני כמה וכמה שנים שאל אותי יהודי אחד בנוגע לסדר עבודתו כו', ואמרתי לו שיחזור מאמר חסידות בע"פ (לא משנה איזה מאמר, השכלה או עבודה, העיקר שיחזור מאמר חסידות בע"פ) ברבים. מאז ועד היום עברו כמה וכמה שנים, ועדיין לא חזר מאמר חסידות בע"פ ברבים! וטענתו היא שאינו רגיל בזה, הוא יכול ללמדו בפנים, לחדש חידושים כו', לשמוע מאמר חסידות מהשני, אבל לחזור בע"פ מאמר חסידות אינו רגיל! מדוע מזכירים זאת עתה? כי יהודי זה נמצא בהתוועדות זו, ותקוותי שלא יקפיד וכו'. והעיקר שמכאן ולהבא יקיים את ההוראה האמורה ויחזור מאמר חסידות בע"פ ברבים באופן דאתכפיא וקב"ע וכו'. וההדגשה בזה היא שיחזור מאמר חסידות ברבים כי לולי זאת יכול להטעות את עצמו ולומר שיודע כבר את המאמר היטב, אבל כאשר יצטרך לחזור את המאמר ברבים, יהיה מוכרח לשנן המאמר היטב,

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתורת רבותינו נשיאנו

גודל הזכות - גודל האחריות

ע"י הרה"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים מו"ה אברהם שי' ליסאן, קבלתי ידיעות אודותו . . . כן נודעתי מהנ"ל אשר מורה הוא בבית ספר דתי, ובודאי למותר להאריך בגודל הזכות וביחד עם זה גם גודל האחריות אשר על שכם המחנכים בכל התקופות, ועאכ"כ בתקופתנו זו ובארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה, וכיון שעל שכמו אחריות זו, בודאי ניתנו לו הכחות לפעול בזה ככל הדרוש, ואין הדבר תלוי אלא ברצון, ויה"ר שיעשה ככל יכולתו, והשי"ת יצליחו. בברכה לבשו"ט בכל האמור.

(אג"ק חלק יג עמ' רכג)

ונא בכל לשון של בקשה ותחנונים

הבשורה מלימודם של אנ"ש שי' דא"ח ברבים בכלל והתעוררותם של תלמידי התמימים ועבודת התעסקותם בענין זה בפרט, הוא לי סמא מרפא ממש המחזיקים כחי ובריאותי בגשמיות, וכל הנותן לבו ודעתו ע"ז הוא דורש טובתי, נוסף על טובתו הפרטית בגשמיות וברוחניות, והנני מכיר לו טובה, על הטוב

והחסד אשר עושה אתי עמי ותוספות ברכה יתברך בכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר.

ונא בכל לשון של בקשה ותחנונים מאת כל תלמידי התמימים ובחורי אנ"ש שי' להוסיף אומץ בעבודתם זו בלימוד דא"ח ברבים אשר ע"ז הנני מוסר נפשי ממש להמציא להם בעזרתו ית' מאמרים מסודרים בעניניהם לפי האפשרות ללמדם ברבים, אשר מלבד גודל הקורת רוח הנעשה מלימוד זה לנשמת קדש הקדשים הוא כ"ק אבותינו רבותינו הק' זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אשר בזה מתרחב ומתפשט הכוונה העליונה בגילוי אור אלקי בעולם זה הנה מלבד זה בכל לימוד ולימוד מקרבים את הגאולה כמיועד למורנו הבעש"ט נ"ע זי"ע כמאמר לכשיפוצו מעינותיך חוצה.

והשם יתברך יחוס וירחם עלינו כולנו לפקוח עינינו להכיר את האמת הגמור בכוונת ירידת הנשמה למטה להאיר את העולם באור תורה ועבודה שבלב, ויתן לנו כח ועוז למלא את תעודתנו בחיים בהרצת תורה ויראת שמים, ויזכנו בביאת גואל צדק בב"א.

בבקשה למסור פ"ש וברכה לכל הקבוצות מאנ"ש שי' הלומדים דא"ח בכל מרחבי מדינתם הט' כי יברך השם יתברך את הלומדים וחברים השומעים הם ובני ביתם יחי' בגשמיות וברוחניות.

(אג"ק אדמו"ר מהורי"צ חלק י' עמ' שפא)

לזכות החפץ
בעילום שמו

לזכות ר' יהונתן בן
נעמי שיחי' לרפואה
שלמה וקרובה

לעילוי נשמת הרה"ח
ר' אברהם בן הרה"ח ר'
שמואל צבי הירש ליסון

לזכות הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכ"ר

סיפורים על חזרת דא"ה

כך נראה א ליובאוויטשער חסיד

הלב", ואפילו לחייך אליו. אחריו ניגש מתפלל נוסף וסיפר לו שהוא מאוד אוהב לשמוע את דברי התורה שאומר מפני שהם קצרים, מתומצתים ומלאי תוכן, ולהפתעתו הרבה החל לחזור על רעיונות ששמע ממנו בשבועות האחרונים, אחד אחרי השני...

(מפי בעל המעשה)

פה ראינו במוחש את דברי הרבי: "היות וזהו שליחות של הרבי, צריך לדעת את האחריות שנושאים... הרי מסתכלים עליכם כעל שלוחי הרבי ורואים בכם דוגמא של חסידים ממילא צריכים לתקן את עצמנו כדי שאכן נראה כך. הם יסתכלו עליכם שכך נראה א ליובאוויטשער חסיד, א תמים, א חבדני"ק, א פרומער ישיבה בחור... במילא צריך לדעת את האחריות שנושאים". . . שיתקבלו ידיעות ע"ד גודל ההתפעלות ("גוואלדיקע התפעלות") ממהותם של תלמידי ליובאוויטש ("וואָס אַ ליובאוויטשער בחור איז")!

(תרגום חופשי מר"ד כ"ב תמוז תשי"א)

במענה על מכתבו מא' כסלו. אין להתפעל ממה שלא כל אלו שהבטיחו לבוא לשיעור תורה באים, וכבר ידוע פסק רז"ל אשר שלשה דברים באים ע"י יסורים ואחד מהם תורה, אבל חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם ובתעמולה המתאימה בודאי יתרבו המשתתפים בשיעורים.

(אנ"ק חלק י' עמ' קכו)

פניני גאולה ומשירה

אין סתירה בין התנהגות אפסרית זו של אומות העולם לבין גזירת הגלות, כי, מצד עצם גזירה זו הרי די והותר בעצם העובדה שבני ישראל נמצאים ב"ארץ לא להם", מצב המהווה בהחלט קיום גזירת הגלות בכל תקפה.

(מעובד ע"פ שיחת שבת פרשת משפטים תשד"מ)

זכור את יום השבת - הגאולה

"זכור את יום השבת לקדשו" (כח,כ).

מפרש זאת רש"י כן: "תנו לב לזכור תמיד את יום השבת. שאם נזדמן לך חפץ יפה תהא מזמינו לשבת".

כלומר: מדי יום ביומו קיימת החובה לזכור את יום השבת. יש להתחיל בהכנות ליום השבת כבר מיום ראשון בשבוע.

זמן הגאולה נקרא "שבת", וכלשון המשנה: "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים". זאת, מכיון שאז יהיה לישראל זמן של מנוחה אמיתית ומנוחה שלמה. על פי הכלל האמור, יש לזכור את ימות המשיח – "יום השבת" – כל ימי הגלות. גם אם נמצאים אנו עדיין בימי החולין של הגלות, יש להתכונן כבר היום, ולהכין את עצמנו ואת הזולת הנמצא סביבנו לרגע כניסת שבת – הגאולה.

(מעובד ע"פ שיחת "א סיון תשד"מ)

באדיבות הרב שניאור זלמן הרצל מתוך ספרו פניני גאולה

הגוים השאננים

נאמר בנבואת זכריה: "כה אמר ה'... קצף גדול מעט קוצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והם עזרו לרעה".

הקצף הגדול והטענה כלפי אומות העולם הם בשנים: א. על עצם העובדה שהם יושבים בשלוח והשקט לנוכח בני ישראל המתייסרים בגלות ("הגוים השאננים"); ב. על שהם עוד מוסיפים בצרות הגלות ("והמה עזרו לרעה").

ויש לשאול: ניתן אמנם להבין את הטענה כלפי אומות העולם על שהוסיפו לצרותיהם של ישראל בגלות - למרות שאין ספק שגם "הוספה" זו באה כעונש משמים על התנהגות לא רצויה של עם ישראל - שכן, הם אומות העולם מבצעים "הוספה" זו ברצון ובסיפוק, מפני רוע טבעם שלהם...

אך מה הקצף הגדול על 'שאננותם' של הגויים? - וכי הגויים נדרשים להצטער בצערם של ישראל? וכי צערם היה יכול לשנות במשהו את גזירת הגלות שנגזרה על ידי הקדוש ברוך הוא?!

אך התשובה פשוטה: אכן, אילו היו אומות-העולם משתתפים בצערם של בני ישראל, הנה - א. ודאי שהם לא היו מוסיפים על צרות הגלות; ב. אדרבה - הם היו משתדלים להקל ככל האפשר על סבלם של בני ישראל בגלות.

לתרומות והקדשות ולהצטרפות
לרשימת התפוצה:

דוא"ל: mhkh770@gmail.com

וואצאפ: +972-54-770-4375

פל' בארה"ק: 054-484-7752

פל' בארה"ב: 857-32-770-19

י"ל ע"י מטה הקהלת קהילות

קהילות העולמי - 770

עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות
ה'מטה' מקהילים קהילות
בכל שבת ב- 70 ערים בעולם